

26 יולי 2007

אבישי,

כבר 30 ימים חלפו מאז שאינך עמנו, וכל יום שעובר – מקשה עלינו עוד יותר. קשה להאמין, בלתי אפשרי לעכל שלא נראה אותך יותר! החלטנו שאנחנו בוחרים בחיים ועל כן אנחנו משתדלים לתפקד, להמשיך במירוץ היומיומי, האינטנסיבי והתובעני, אך הכאב והמועקה שבלב שרירים וקיימים ומדי יום מכבידים אף יותר. מין תחושה כזו שקשה להסבירה - כמו משאית של שני טון שרובצת על החזה, או אגרוף כרוני שתקוע בבטן.....

בתי, שתבדל"א, מתרגמת את האובדן לדרכם הנאיבית והמעשית של ילדים ואומרת: "אמא, חבל שאבישי נפטר, עכשיו הוא לא ייקח אותי יוצר להצגות ולא יוכל לתת לי את העיתונים שהבטיח לי....."

אומרים שהזמן הוא התרופה הטובה ביותר. לי נראה שהזמן אולי מקהה במקצת את הכאב, אך מעצים את הגעגוע- כל יום שעובר מגביר את הגעגועים אליך, וההכרה שלא נראה אותך שוב מהדהדת ומכה בכאב עצום ונורא.

אבישי, אתה הלכת, ואנחנו כאן. לנצח נאהב אותך ונוקיר את זכרך אח יקר, נוח על משכבך בשלום. אנו מקווים שאתה צופה בנו מלמעלה, מחייך, משגיח ודואג כל כך לכולנו, בדיוק כפי שהיית בחיך.

בחרתי להוסיף ולקרוא משהו שכתבתי לאבישי לפני 17 שנה:

אבישי,

פעם, היית אחי הקטן
והיינו רבים, ומציקים ומקניטים
ואפילו הייתי מרביצה לך.
עד שיום אחד-
תפסת לי ת"ד
ואמרת-
שאתה כבר יכול להחזיר לי
אז הבנתי, שאתה כבר לא קטן.
אבל רק כשפתאום
הפכנו קרובים
והתחלנו לדבר על דברים אישיים
ועל מהות החיים
והבעיות של שנינו
הבנתי שאתה באמת כבר גדול.

מירית

אבישי היקר שלנו!

30 יום חלפו מאז הקטפך בשיא עלומיך, פרח יקר **אבישי ז"ל** והלב ממאן להאמין. החיים ממשיכים הלאה, יום רודף יום ובארץ גדושת סערות כמו שלנו, נדחפים האירועים הקודמים עד שנעלמים כאבק ברוח. כך הוא טבע העולם וטוב שכך, שהרי אחת ממתנות השמיים שאי אפשר בלעדיהן היא השיכחה. **"גזרה על המת שישתכח מן הלב"**, אולם יש אירועים שלעד יחרטו בליבנו, הם יותירו בו סימן ומדי פעם יעלה הזיכרון הזה מן הלב אל המוח וישחרר אנחת צער על **"דאבדין ואינם משתכחין"**.

בכל יום אנו מתעוררים ליום חדש וחושבים, אולי זה חלום, אך לא, לצערנו המציאות טפחה על פנינו ואתה **אבישי** עלם תמורות וזך נפש טמון כאן ברגבי האדמה הטריים.

קשה לתאר במילים את אופיו של אבישי. **אבישי** גילם באישיותו את מה שאנו מכנים "מלח הארץ", איכפתי, מדהים, יפה נפש, אינטלקט, נח לבריות, צנוע וענו. תמיד היה במקום הנכון כדי להקשיב ולהושיט עזרה לכל אדם כאדם, כשהמוטו שהנחה אותו, היה היושר, ההגינות והערכים שספג במשפחתו ובמיוחד הרגישות האין-סופית לזולת. כמה, כמה עול יכולת לשאת עוד על כתפיו הרחבות ועל ליבך הרחום והשביר ולהתמודד עם עוולות העולם שלא התאימו לאישיות האצילה שלך.

אבישי, הפשט של שמך בעברית **"אבי המתנה"**. אכן היית מתנה גדולה שניתנה להוריו ואהוביך למשך 36 שנה, שנים מלאות רוח ואהבה ונתינה משני הצדדים. אך את **מתת האל** של יכולת הנתינה ללא גבולות השכלת להעניק ביד רחבה לכל נצרך.

עד כמה שהדבר מצמרר, אומרים, **שבורא עולם** קוטף רק את המלאכים הזכים והטהורים שלא טעמו טעם חטא. אכן היית מלאך טהור, ובורא עולם אסף אותך לצבא המלאכים שחוסים מלמעלה תחת כנפיו, וזאת בכדי להגן ולשמור על עם ישראל שנמצא בתקופה קשה מנושא.

יזא, lee אדם מתחבר לאהות fe אדם שהיה קריו כאותו.

- **אבישי** בן צרויה, אחי יואב. היה אחד מגיבורי החייל של דוד המלך וידוע היה באומץ ליבו ובגבורתו ככתוב בספר **שמואל א' פרק כו'**.

- היה ידוע גם בצדקתו עד כדי כך **שבגמרא במסכת ברכות דף ס"ב** מצוטט רבי אלעזר כדלקמן: **"אמר הקב"ה למלאך, טול לי רב שבהם, שיש בו להיפרע מהם כמה חובות. באותה שעה מת אבישי בן צרויה ששקול כנגד רובה של הסנהדרין"**.

עם כל השביר והאובדן של האוצר היקר מכל **אבישי**, כולנו תקווה שהמשפחה היקרה תתחזק בעז"ה, כולנו מחבקים אותה בחום בשעתה הקשה ובטוחים שאבישי יהיה לכם ולכולנו מליץ יושר לפני בורא עולם.

יהי זכרו ברוך ונשמתו צרורה בצרור החיים,
אמן!

אוהבות,
דודותיך רינה ומרים

אבישי,

אני זוכרת היטב את הימים בהם נישאת ברחמה של אמך ואת היום המאושר בו נולדת.
כבר מן השנים הראשונות התגלית כילד רגיש ומיוחד – כאילו מובדל מן הסביבה ושייך
לעצמך בלבד.

אני זוכרת את הימים הקשים שעברת יחד עם המשפחה כתינוק, כאשר חלית במחלה קשה
וחייך היו תלויים לך מנגד. מה רבה הייתה ההקלה והשמחה כשיצאת מכלל סכנה והחיים
ניתנו לך במתנה. אז לא ידע איש שיהיו אלה רק שלושים ושש שנים של חיים לא קלים,
רצופים שאלות מהותיות ולבטים קיומיים שלא הצלחת למצוא להם מענה והם עינו את
נשמתך הרגישה עד כלות.

גדלת וצמחת להיות אדם נפלא, רגיש ונדיב וברוך כישרונות שהצטיין בתחומי המוזיקה
והלימודים העיוניים. כל מי שהכיר את גאוניותך ניבא לך עתיד מזהיר, אולם עתידך נקטע
באיבו משום שלא השכלת להשכין שלום בנשמתך המעונה.

שש שנים לאחר שנולדת נולד גם לי בן ובחרתי לקרוא לו כשמך "אבישי". בקבלה נאמר
שאותיות שמו של האדם קובעות את אישיותו והעובדות מוכיחות שאכן כך הוא - כמוך, גם
בני אבישי, יבלח"א, אדם ברוך כישרונות, רגיש ומתלבט ומציב על דרך חייו אין ספור
קושיות וקשיים.

אבישי, אני מבקשת להאמין ולייחל בכל מאודי שנשמתך בת האלמוות שכה התייסרה
בחייך, מצאה שלום ומרגוע בעולם הנשמות, ושאתה מקרין משפע טובך ונדיבותך על
כולנו.

מ י י ת ן ו ת ה א נ ש מ ת ך צ ר ו ר ה ב צ ר ו ר ה ח י י ם

י ה א ז כ ר ך ב ר ו ך !

דליה איתמר

י"א תמוז תשס"ט

אבישי,

עברו שבועות מאז שאנך יצאת, ונראה כי את עדין כלל לא מעלים זאת. לא מעלים שאתם ואבא הם חברים שפונים, לא מעלים שאנך, תבן ושלושית אבדו את.

עבור לזנות, זה ודאי הוא מובן המה, שכן לא התחזקה חזו, עם החברה והקבלה שאנך, חזו חזרו חזרה מכל ואנך עמום לעולם-הוא לא אוכל להתמודד.

היה אפשר לעכל את העבודה שאנך באה אליך בבית הקברות, וששנך מתחבס על מצבה ?
ישב שלך-על מצבה-זה נראה כל כך לא מתאים ולא שייך !

רק לאחריהם חשתי לעצמי דיסנים וצבחרתי לקחת מאוסף דיסקים העמום והמגון שחייך דך.
הינני לנפשי שבטח חיה שמה לדעת שהם אצלי ואני מבטיחה לשמור עליהם, דבן ושנינו
איתם

אבישי,

היה אדם גדול ומיוחד-היה אתך בדרך האחרונה עולם ומלואו, שלשיתם דעתי שאתם רק את קבר עצמו.

היה אדם טוב לב, עם ערכים ומסר ביריות, ודיב שאתם לעזור לחולת, בעל חתונות עשירה עיסק
פנמי.

אבישי,

אני כל כך מצדה על בריאותך ! פשוט מאד היעלמותך ישאר איתנו דרך.

אני מקווה שאחיה אז על חשבונך בשלום ושמחתך במצאת במקום בו מצאה בחמתי, מנחה ונשקט.

בדיוק

